

25 éves Szarvas Város Barátainak Köre

Alapító tag-portrék

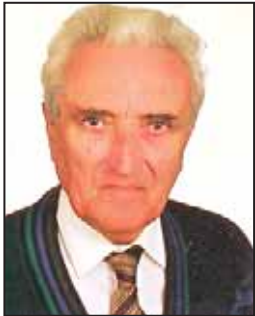
Papp László

Negyedszázada, 1982. október 2-án a MOHOSZ-DÉLÉP üdülőben megtartott közgyűlésen kedvezőtlen, gyanakvó politikai légkörben alakult meg Szarvas Város Barátainak Köre. Átívelve a korszakos jelentőségű rendszerváltás megrázkódításait is, 25 éve folyamatosan működik városunk érdekében. Jelszava változatlan: „Szarvasért”. A fiatal generációk számára a megalakulás ideje már történelem. Az idő könyörtelenül száguld, sok alapító tag már nincs közöttünk, de néhányan szerencsésen megéltük az évfordulót.

Felmerül a kérdés: kik voltak azok a lelkes és önzetlen lokálpatrióták, akik elsőként léptek be a Baráti Körbe? Valamennyi alapító tagot nem áll módunkban bemutatni, de néhányuk pályájának felvázolásával, a velük készült interjú útján közelebb kerülünk a válaszhoz.

Bemutatjuk Papp Lászlót, közismert nevén Papp Lacit, akinek fáradhatatlan, mindig tetterre kész személyisége hosszú évtizedeken keresztül összeforrt az OTP szarvasi fiókjával. Papp László életútjának megismerése jóval több, mint életrajz; a mozaikokból összeáll, feltárulkozik a háttérben a letűnt kor rajza is.

Származása, iskolái

Arcképe az 1980-as évekből

1925. január 15-én születtem Öcsödön, szegény paraszti családból, az idén betöltöttem 82-ik életévemet. Hat elemi végeztem Öcsödön, édesapám nem szívesen egyezett bele a továbbtanulásba, azt szerette volna, hogyha öcsémmel együtt – aki már nincs közöttünk – a családi gazdaságban dolgozzunk. Nekem viszont semmi kedvem nem volt a paraszti munkához, már gyerekkoromban hegedülni tanultam, és szívesebben segitettem inkább a házi munkában. Édesanyám és Nagyanyám támogatták továbbtanulásomat. A négy polgári elvégzése után 1941 nyarát még otthon töltöttem, arattunk. Amikor apám meglátta, hogy kicsordul könnyekkel figyeltem a kunszentmártoni polgári iskolába bicikliző gyerekeket, megesezt a szíve rajtam, s hozzájárult ahhoz, hogy ne a gazdaságunkban dolgozzam.

Az első munkahely: a kassai posta

Apám felkereste a református lelkészt, akinek a bátyja a kassai Postai igazgatóság műszaki főmérnöke volt, s segítségével kerültem a kassai postához. Kassa bombázása után – melynek a postapalota is áldozatul esett –, 1941. október 10-én, 16 évesen érkeztem Kassára távirtdai munkásnak, (addig még vonaton sem ültem). Az automata központ újjáépítésén dolgoztunk. Segitettem, forrasztottam; az volt a lényeg, hogy kikerültem a tanyai életből. Kezdetben egy pince szobában laktam a postán, majd alerletben. Egyszer a főmérnök megkérdezte, akarsz-e tisztviselő lenni? Akkor indult egy 8 hónapos postanövendék szaktanfolyam. Beadtam a pályázatomat, elvégeztem a tanfolyamot, ezután gyakorlatra a Kassa II. vasúti postahivatalba jártam, de Kassán egyre nehezebb lett a háborús helyzet, gyakoriak voltak a légiriadók. Fél éjszakákat az óvóhelyen töltöttük. Emiatt kértem a tanfolyamvezetőt, helyezzenek a szülőfalumhoz közelebb eső postára. Így kerültem 17 évesen a szarvasi postára 1941. november 2-án.

A szarvasi postán

A szarvasi posta ebben az időben az un. Bárány-féle vendéglőben (most a szakrendelő intézet van itt elhelyezve) működött. Tisztviselőként kezdtem itt dolgozni, nagyon meg kellett becsülnöm magam. Csenki Sándor volt a főnök, Pásztor Pali bácsi után Füzék Tusi volt a főpénztáros. Igyekeztem a szabályokat pontosan betartani, ennek köszönhetően jól haladtam a ranglétrán. Jó szemem volt felismerni minden rendelkezést. Már belső ellenőrként két jelentős sikkesztást fedeztem fel. Az utolsó négy évben már főpénztáros voltam.

Az OTP-s korszak

1954. április 12-én nyílt meg Szarvason is Országos Takarékpénztár fiókja az Árpád szálló épületének keleti, földszinti szárnyában (Kis-Árpád), Abban az időben az OTP megyei igazgatósága ki-

helyezett betétüzletági kezelőt működtetett a postán, s valószínűleg az ő javaslatára felkértek, hogy vállaljam el az OTP fiók vezetését. Felkeresett az OTP megyei szervezője (a későbbi megyei igazgató), Ő is beszélt velem. Valamivel több fizetést is ígértek, talán 1.100 Ft-ot. Elvállaltam. A posta nem akart elengedni, ezért kénytelen voltam felmondani. Így sem engedtek, ezért bementem Szedegre a posta-igazgatóság vezetőnövéhez, aki korábban takarítónó volt, (majd rövid idő múlva egy kis fiókpostán lett egyszemélyes ügyintéző). Amikor bejutottam hozzá áthelyezésem ügyében, jól letolt, és kizavart. Úgy döntöttem, hogy ennek ellenére a 15 napos felmondási idő letele után jelentkezem az OTP-nél. A 15. napon jöttek, hogy adjam le a

Az OTP új épülete előtt 1975 körül (balról a második Papp László)

postai egyenruhám, és akkor mehetek. Így kerültem fiókvezetőnek az OTP-hez, s itt dolgoztam 31 évig.

Tanács tag is voltam 23 éven keresztül, a városi, majd a járási tanácsnál. Közben a központi instruktor javaslatára elvégeztem a közgazdasági technikumot.

A hatvanas évek végén kaptunk egy felhívást: szervezzünk társasházakat. Ha nem tévedek elsőként a szarvasi Hadkiegészítő Parancsnokság épített dolgozói számára egy 4 lakásos társasházat a templomkertben. A mellette lévő telekre én szerveztem egy 4 lakásos társasház építését. Nehezen indult a dolog, mire megszerveztem, háromszor kicserélődtek a résztvevők, nekem kellett tervezőt és műszaki ellenőrt is szerezni. A következő saját szervezésű 18 lakásos társasház a Misák-féle telken a Vasút utca elején épült. Sem vízvezeték, sem szennyvíz vezeték nem volt az utcában. A közeli Akácos utcában a példa hatására két társasház is épült a résztvevők beruházásában. Dr. Szabó Lorándné, a Háziipari Szövetkezet elnöke, nagyon lelkes, agilis asszony volt. Megvették az Akácos utca sarkán lévő telket, s itt egy 12 lakásos társasház építése indult el, majd ennek hatására az Alkotmány utcában és a Hunyadi utcában épült a tagok szervezésében társasház. A Szabadság utca elején, a Petőfi és a Lehel között kétszer 28 lakást építettünk. Ezt követte a 60 lakásos társasház a volt piactéren (melynek nyugati, földszinti szárnyán került elhelyezésre az OTP fiók is).

Létrejött a Lakásszövetkezet, a szövetkezeti lakások is OTP kölcsönökkel épültek. Az elhintett mag tehát szárbá szökkent. Következett a Mangol-zug közművesítése, felparcellázása, az OTP értékesítette a telkeket. Majd megépültek a Körös-utcai házak. A közművesítésre tett javaslatom elfogadása után következett a Malom utca beépítése, s a sással benőtt területen szép lakópark alakult ki. Ezeket követték tanácsi és vállalati társasházépítések. Összegzőként megállapítható, hogy munkatársaimmal együtt nagyban hozzájárultunk a jelenlegi városkép kialakításához.

Az önkormányzati üdülő helyén volt a Vízügyi Igazgatóság-nak egy kis épülete, amit a Nemzeti Bank fiók dolgozói béreltek, de oda jártunk mi, OTP-s dolgozók is. Ám a tanács kiigényelte a területet, a Nemzeti Bank kapott helyette másik üdülőt, mi OTP-szek nem. Nem hagyott nyugodni a dolog. Volt az egészségügyi dolgozóknak egy kis nyaralója a Mangolban, a Pepi-kerti víztoronnyal szemben, de nem nagyon használták. Az addigi befektetéseit a bérlőnek megtérítettük, és használni kezdtük az üdülőt. Amikor a mezőgazdasági iskola Petőfi utcai szárnya lebontásra került, mi OTP-s dolgozók vállaltunk bontást. Sikerült megvinnünk a nyaralót, sőt, még a mellette lévő telket is, oda szállítottuk a téglát, majd lebontottuk az ott lévő kis épületet. Érdeklődött a telek iránt a Munkásörtség, a Hazafias Népfront, meg a Nőszövetség. Már hetvenezer forintot beleöltünk a telekbe, dr. Dandé Miska vb. titkár azt mondta, ne adjátok át, amíg ki nem fizetik. Végül hosszas huzavona után mienk maradt a telek, s az én szervező munkám nyomán felépült az OTP beutalásos szép nyaralója.

Sok közműfejlesztésben is közre működtem.

Munkámat mindig elismerték, több kitüntetésben részesültem.